

ת"פ 15728/01/21 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 15728-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד קרין שטרית - לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם	פלוני ע"י ב"כ עוה"ד צופיה אונגר	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע 2 עבירות איומים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בהתאם לחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במשך כ-3 שנים לסירוגין, וזאת עד לפרידתם כשלושה חודשים עובר ליום 30.8.20.
3. עובדות האישום הראשון - בתאריך 7.8.20 בשעה 17:43 או בסמוך לכך, שלח הנאשם ממכשיר הטלפון שלו למכשיר הטלפון של המתלוננת הודעת טקסט כדלקמן: " ... אני יכול לרצוח אותך לישוב לך כול עצם בנוף" (השגיאות במקור).
4. עובדות האישום השני - בתאריך 29.8.20 בשעה 12:15 או בסמוך לכך, שלח הנאשם ממכשיר הטלפון שלו למכשיר של המתלוננת הודעות טקסט כדלקמן: "תעני או שאני בא אליך עכשיו ליפתוח לך תצורה... מיזדיינת.. אני בא מהשפז אותך..". (השגיאות במקור). אף לאחר שהמתלוננת ביקשה ממנו כי יעזוב אותה, המשיך הנאשם וכתב לה: "למה אני ירצח אותך...את בים? תעני יחתיחת מיזדיינת... איפה את? מתי את באה להראות לי ת'טלפון?" (השגיאות במקור).
5. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לתסקיר שירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, כאשר המאשימה

הצהירה כי עמדתה היא לעונש של מאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים.
7. בתסקיר הראשון שהוגש מיום 12.12.21, עולה כי הנאשם בן 21, רווק, נעדר הרשעות קודמות. הוא נטל אחריות על ביצוע העבירות, ביטא חרטה בגין ותיאר את הרקע להתנהגותו האלימה. המתלוננת מסרה כי אינה חוששת מפניו, והם קידמו יכולתם לנהל שיח פתוח מאז האירוע. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון מסוים להישנות ביצוע עבירות דומות, כששילובו בטיפול יפחית את הסיכון. לנוכח כך, הומלץ לדחות את הדין לשם שילובו בטיפול בתחום האלימות הזוגית.
8. בתסקיר השני שהוגש מיום 4.5.22, מתואר כי הנאשם השתלב בטיפול פרטני שבועי בין החודשים דצמבר 2021 ועד חודש אפריל 2022. להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם הינו בעל מודעות ראשונית לקושי הקיים סביב התנהלותו במערכות יחסים ונוטה לקבל החלטות באופן אימפולסיבי. בחודש אפריל 2022, ניתק קשר עם גורמי הטיפול ועבר להתגורר באילת. לאור קשייו לשתי פועלה לאורך זמן ולהיתרם מהטיפול, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.
9. בתסקיר השלישי והאחרון מיום 29.12.22, מתואר כי הנאשם התנסה הן בטיפול בתחום הצעירים במסגרת תכנית "יתד" והן בטיפול בתחום האלימות הזוגית במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה. הוא מכיר בחשיבות ובתרומה של הליכי הטיפול וביטא נכונות להמשיך קשר עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מאדם צעיר בעל פוטנציאל שיקומי ומשיפור יכולתו לשתי פועלה עם גורמי הטיפול. שירות המבחן מודע לעמדת המאשימה באשר להטלת ענישה מוחשית אך מאחר ומדובר באדם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, המקבל אחריות, אשר באה לידי ביטוי גם בהירתמותו להליכי טיפול ושיקום, סבור שירות המבחן כי יש בענישה טיפולית על מנת להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות. על כן המליץ על צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות. באשר לשאלת ביטול הרשעתו בדין, התרשם כי אינו עומד בקריטריונים הדרושים. בנוסף, לצד כל אלה, המליץ על הטלת פיצוי למתלוננת.

הממונה על עבודות השירות

10. מטעם הממונה הוגשה חוות דעת מיום 21.12.21 לפיה הנאשם נמצא מתאים לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

11. ב"כ המאשימה, עו"ד קרין שטרית, הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו ועתרה לקביעת מתחם ענישה הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה כי הנאשם יליד 2001, נעדר הרשעות קודמות והפנתה לאמור בתסקירים. היא סבורה שקיים ספק באשר לשיקום שעבר הנאשם על מנת להצדיק חריגה מהמתחם, ולפיכך היא עתרה להטלת 7 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי, צו מבחן והתחייבות.

12. מנגד ב"כ הנאשם, עו"ד צופיה אונגר, טענה כי הנאשם עומד לדין על עבירות אשר בוצעו לפני כשנתיים וחצי כאשר היה בן 19 שנים. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הביע חרטה וסיפק הסבר להתנהגותו העבריינית. היא הפנתה לאמור בתסקירים והדגישה את עמדת המתלוננת והטיפול שעבר. באשר לענישה, היא סבורה שהרשעה בתיק תוביל לפגיעה בפרנסתו ובעתידו התעסוקתי. לשיטתה, הנאשם עומד במבחנים שהותוו בפסיקה וביקשה להימנע מהרשעתו בדין.

13. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה טרם נגזר דינו, באומרו: "אני באמת בן אדם טוב בחיים שלי לא פגעתי בזבוב, ולא הייתה לי כוונה לפגוע, מה שנאמר היה כתוצאה מכך שהיה לי ראש של ילד והייתי פגוע מאוד ואני מצטער".

דין והכרעה

מתחם הענישה

14. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הינם, שמירה על שלומה, שלווה נפשה וביטחונה האישי של המתלוננת.

15. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי את העובדה כי מדובר באיומים ישירים על חייה ועל גופה של המתלוננת. בעבירות מעין אלו קיים פוטנציאל לפגיעה ממשית באורח חיי הנפגעת, ואכן המתלוננת תיארה בפני שירות המבחן כי היא סובלת מחרדות, אשר משפיעות לרעה על תפקודה.

16. מדיניות הענישה בעבירות מעין אלו משתנה בהתאם לכלל הנסיבות. בעניין שבפניי מדובר בשתי הודעות טקסט שנשלחו זמן קצר טרם פרידת הנאשם והמתלוננת מהקשר הזוגי בו היו מצויים.

17. כפי שניתן ללמוד מהפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים ומדיניות ענישה מוכרת בעבירה נפוצה זו, הרי שבהתאם לנסיבות, לעיתים הרף התחתון של המתחם נקבע בענישה צופה פני עתיד ולעיתים בענישה ממשית של מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

18. **בנסיבות כתב האישום שבפניי, הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה נע בין מע"ת לצד של"צ ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת העונש

19. בכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי הודאת הנאשם, נטילת אחריות, חיסכון בזמן שיפוטי ובצורך בהתייצבות העדים, לרבות המתלוננת. התחשבתי אף בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כך גם בגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה.

20. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן, מהם ניתן ללמוד על נסיבות חייו ועל הרקע לביצוע העבירות. עוד ניתן ללמוד על כך שמתחילת הדרך סבר שירות המבחן כי קיים סיכון מסוים לחזרה על ביצוע עבירות, כששילובו של הנאשם בטיפול עשוי להפחית זאת. הנאשם אכן השתלב בטיפול, ולמרות בעייתיות מסוימת שנגרמה לנוכח עזיבתו המפתיעה למגורים באילת, הרי שבסופו של דבר התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם שיתף פעולה, נטל אחריות מלאה למעשיו, מכיר בפגיעה במתלוננת, חידש קשר עם משפחתו וממוקד בניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי. הערכת שירות המבחן היא כי ענישה טיפולית שיקומית תוכל להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד. המלצת שירות המבחן היא להעדפת המסלול השיקומי.

21. במסגרת תסקירי שירות המבחן הובאה אף עמדת המתלוננת שמסרה כי התנהלותו של הנאשם חריגה לדרך התנהלותו הרגילה. אמנם לאחר שהנאשם עזב לאילת, דיווחה המתלוננת על חרדותיה, אולם אין בכך על מנת לשנות מהדיווח אודות התנהלות הנאשם בעת הקשר ביניהם.

22. שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו בעת שהנאשם, צעיר, בראשית תהליך גיבוש זהותו והתפתחותו ועל רקע קשר זוגי בוסרי, המאופיין בתלות הדדית, קנאה וקשיי נפרדות.

23. העבירות בוצעו בטווח זמן קצר על רקע פרידה מבת הזוג ולא חזרו שוב מאז.

24. לנוכח האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולנקוט בענישה

טיפולית- שיקומית.

אי הרשעה

25. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) (1997), נקבע כי אי הרשעתו של נאשם תתאפשר כאשר אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. באותו פסק דין נקבעו התנאים להימנעות מהרשעה, על הנאשם להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

26. ברע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.1.14), נקבע כי המבקש לבטל את הרשעתו, נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה באמצעות ראיות.

27. הנאשם לא הציג כל ראיה לחשש ממשי מפגיעה בעתידו, מלבד חשש ערטילאי, לנוכח גילו הצעיר ורצונו להיות נהג מונית. שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם עומד בקריטריונים לצורך ביטול הרשעתו בדין. אמנם, ניתן להורות על ביטול הרשעת נאשם גם ללא המלצת שירות המבחן, אך כפי שניתן ללמוד, אף מהפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם, הרי שזה נעשה כאשר הנאשם מציג לבית המשפט ראיות על פגיעה עתידית. לא כך נעשה בעניינו, ולא הוצגו בפני כל ראיות שיש בהן על מנת להצביע על פגיעה שכזו.

28. שירות המבחן אף מציין במסגרת המלצותיו, כי ההליך הטיפולי מצריך ענישה הולמת שתחבר בין התנהגותו הפסולה בעבירות לבין חומרת תוצאותיהן ואף תוביל להפנמה נוספת דרך המחירים האישיים שישלם. אני סבור כי ביטול הרשעתו, עלול להחמיץ אף מטרה זו.

סוף דבר

29. **לנוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים.**

ב. **פיצוי למתלוננת, ע"ת 1, בסך 1,000 ₪, שישולם בתוך 30 יום.**

ג. **צו מבחן למשך שנה.**

ד. **צו של"צ בהיקף של 150 שעות, בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן לאישור בית**

עמוד 5

המשפט בתוך שבועיים.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בתנאי צו המבחן וצו השל"צ, ניתן יהיה לדון מחדש בעניינו ולהענישו בדרך אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ג, 22 ינואר 2023, במעמד הצדדים.